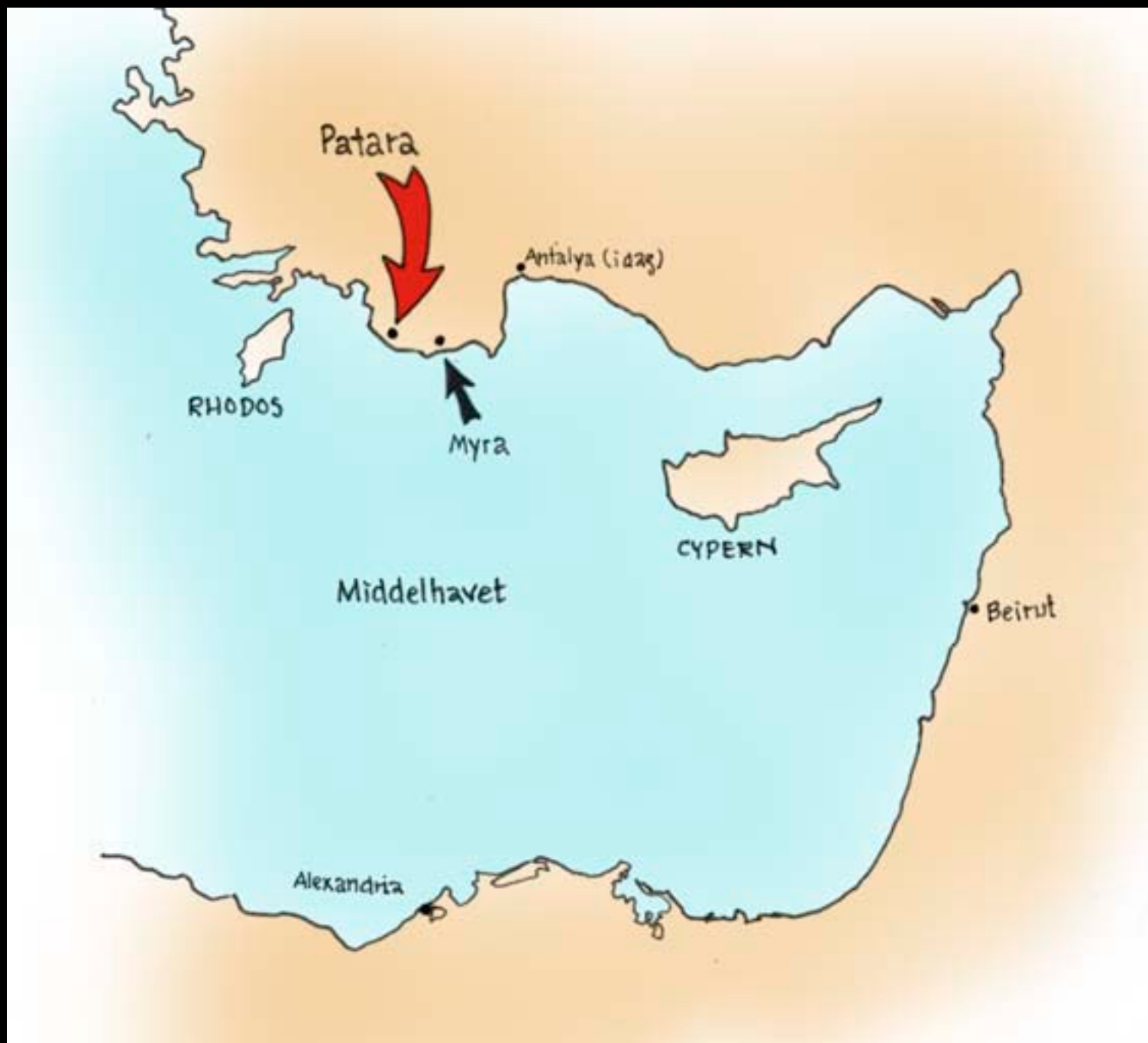

Nicolaus siges at være født i byen Patara
på Lilleasiens sydkyst engang i det tredje århundrede.

Som ung arvede han en stor formue fra sine forældre.
Men rigdommen gjorde ham ikke lykkelig – helst ville han give det
hele bort i ubemærkethed og leve et beskedent liv.

I en gade nær Nicolaus boede der nu en mand, som var så fattig,
at han ikke kunne give sine tre døtre nogen medgift.
De havde derfor ingen udsigt til ægteskab, og ville sikkert
blive nødt til at leve som skøger ...

Da Nicolaus hørte dette, sneg han sig om natten
op under den ældste datters vindue, kastede en pose med guldmønter
ind til hende og skyndte sig bort ...

Senere, da hun var blevet godt gift,
kastede han samme gave ind til den mellemste datter...

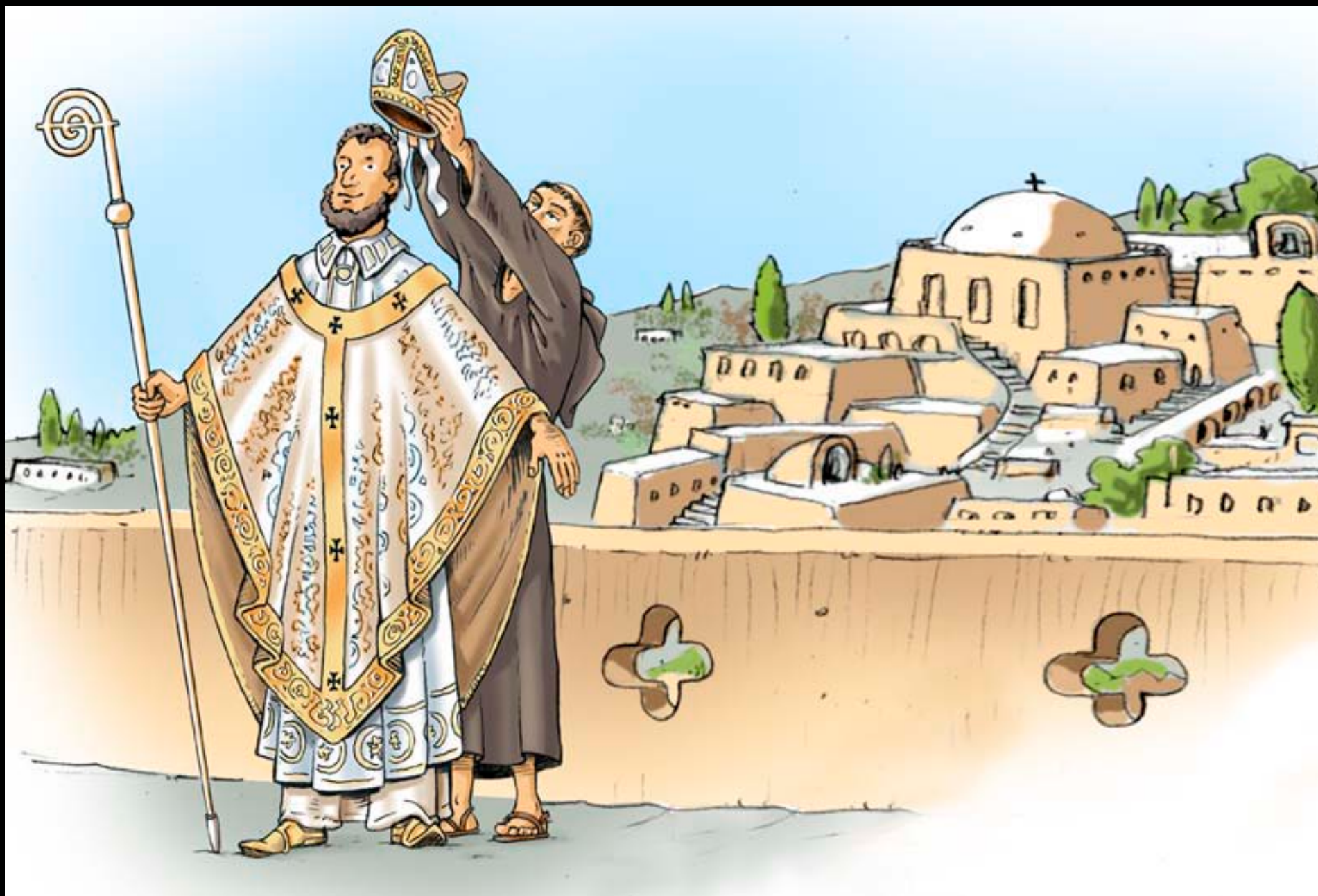
Men den tredje gang kom faderen ud,
og han genkendte Nicolaus ...

Faderen overøste sin redningsmand med taksigelser,
men Nicolas krævede, at han holdt sagen strengt hemmelig.

Denne beskedenhed forhindrede dog ikke,
at Nicolaus senere blev valgt til biskop i den nærliggende by, Myra.
Her blev han snart afholdt som en from og fast biskop
– streng mod syndere, men god mod alle.
Og man begyndte at fortælle forunderlige historier om ham:

Nogle søfolk var kommet i havsnød
under en storm, og var nær ved at forlise ...

I deres nød anråbte de Nicolaus, og straks stod hos dem
en fremmed mand, som hjalp med sejl og tovværk og som stillede stormen.

Vel i havn gik sømændene op i kirken for at takke Gud,
men da de så biskoppen genkendte de deres redningsmand fra havet
– ingen anden var det!

En anden af Nicolaus' bedrifter kommer til i tolvte århundrede
og fortæller om tre unge, teologiske studenter,
som var på rejse i Nordeuropa ...

Da natten faldt på, tog de ind på et herberg ...

Men værten og hans kone troede,
de havde penge på sig, og myrdede dem grumt.

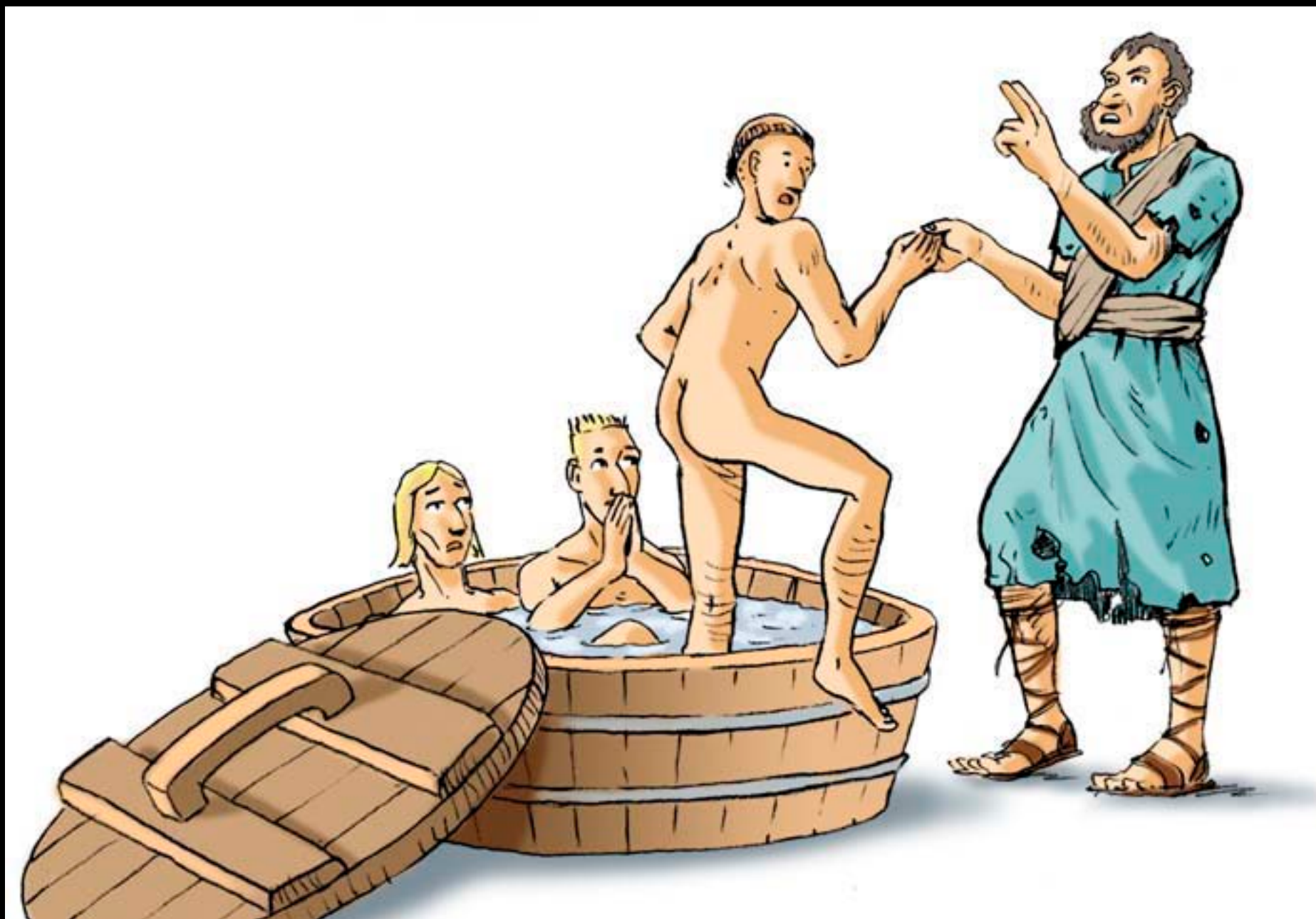
Bagefter parterede krofolkene deres ofre
og gemte dem i et stort saltkar.

Da kom Nicolaus forbi, forklædt som tigger,
og han tog også ind på kroen ...
Her tvang han myndigt værtsparet til at tilstå forbrydelsen ...

... Hvorefter han vakte de døde studenter i sulekarret til live igen!

Modsat de fleste andre helgener fik Nicolaus ikke nogen voldsom død.
Da kirken senere ophøjede ham til helgen,
blev hans dødsdag fastsat til 6. december 343 i Myra.

Sankt Nicolaus' ry som den,
der hjælper de studerende
og giver unge piger gaver,
blev senere grundlaget
for Julemand figuren,
som giver alle børn gaver
ved juletid ...

I Holland og længere
sydpå i Europa har han
bevaret bispedragten ...

Den Julemandsfigur
vi kender bedst i Danmark
er langt yngre.
Den kommer nemlig
fra den Nordamerikanske
tradition, som baserer sig
på et juledigt fra 1822:
"The Night Before Christmas"
af forfatteren
Clement Clarke Moore.

